

er mindre end 165,000 Rd. og endda Lidt til; man skal erkjende, at det ikke er nogen Klatsfil-ling, det her dreier sig om, og er der noget Stor-artet ved den nye smukke Bygning, er der ogsaa noget Storartet ved den Overfridelse, der er fket. Det er ikke nogen Tillægsbevilling i egentlig For-stand, der kræves; thi Pengene ere allerede ud-givne paa en Ubetydelighed nær, og det er altsaa, hvad man rettest kalder en Østerbevilling. Der siges i Motiverne, Spalte 2189—90, at Mini-steriet nærer den Fortrøstning, at Rigsdagen vil bevilge det Lilsstud, som maatte udkræves til Fuld-førelsen af dette Foretagende. Det kunde nu synes, som om der aldeles ikke i selve Texten af Lovforslaget er stillet noget Forslag op om en saad-an Bevilling, idet man ser, at der kun er ansat en formindsket Renteindtægt for Sorø Akademi. Dette er imidlertid kun tilsyneladende; thi den Form, hvor- under hidtil de aarlige Bevillinger paa Finantsloven ere blevne givne i Genhold til Loven af 1870, er netop den, at man Aar for Aar har nedsat Renteindtægten for Akademiet, og altsaa stemmer det dermed, at nu dette yderligere Lilsstud søges bevilget under samme Form, som hidtil er bleven fulgt; men skjøndt nu altsaa denne Formindskelse i Renteindtægten ser saa uskyldig og ubetydelig ud, maa ærede Medlemmer vide, at De ved at gaa ind derpaa bevilge og godkjende, hvad der er passeret. At en saadan Overfridelse er fket, og at en saadan Bevilling nu kræves, er en stor Over-raskelse for os; vi have ikke tidligere haat nogen-somhelst Anledning til at vente noget Saadant. Den første Gang, der kom Noget frem i den Retning, var for et Par Maander siden under Finants-lovens 1ste Behandling, idet den ærede Kirke- og Undervisningsminister da fandt Leilighed til at udtale, at hvad der forelaa med Hensyn til Theaterbygningssagen, var alt andet end glædeligt, og at nærmere Oplysninger i saa Henseende skulde komme paa Tillægsbevillingen. Da man hørte dette, blev Ens Fantasi jo sat noget i Bevægelse for at udmale sig, hvor galt det dog kunde være fat, og man tænkte: Ja, der er maaske udgivet 20,000 eller 30,000 Rd. eller saa, eller skulde det være muligt, at det var f. Ex. 40,000 Rd. Men af! Fantasiaen har været ganske utilstrække- lig. De Belsøb, jeg her nævner, ere ganske for- svindende i Sammenligning med det, som virkelig er Lilsfædet. Da det foreliggende Lovforslag blev frembaaret heri Thinget af Finantsministeren, om- talte han forskjellige andre Poster og Overstri- delser, som fandtes optagne heri; men med Hen- syn til denne nævnte han Intet. Han sagde kun, at han i saa Henseende henviste til Forslaget. Det synes altsaa, at den ærede Minister var noget sty for at nævne denne store Sum. Jeg veed ikke, om han maaske har tænkt sig, at Folke- thinget ved saa ganske umotiveret og uforanlediget at høre denne store Sum skulde, som man siger, faae et Lilsfælde, eller om han sølte, at denne

Sag var ikke saa ganske i sin Orden, og derfor trykkede sig ved saa ligefrem at komme frem med denne store Sum. Naar man nu skal bedømme denne Sag, er det nødvendigt fremfor Alt at holde sig til Loven af 18de Juni 1870. Jeg forud- sætter dens Indhold bekendt for ærede Medlemmer og skal kun minde om, at den Sum, der skulde tilveiebringes, var for Kommunens Bedkommende sat til mindst 250,000 Rd. og for Statens Bed- kommende sat til mest, det vil sige i det Høieste 220,000 Rd. foruden Bærdien af den gamle Byg- ning. Det hedder jo dernæst, at naar den nye Theaterbygning er saa vidt færdig, at den kan ta- ges i Brug til 1ste September 1874, skal den gamle nedbrydes, og Bærdien lægges til, og det hedder endelig i § 2: „Den nye Theaterbygning's Opsyrelse, Indretning, Udstyrelse og Udsmykning maa, alle Omkostninger iberegne, ikke overstige den i § 1 anviste Sum med Tillæg af, hvad den gamle Bygning's Materialier og Inventarium indbringe.“ Disse Bestemmelser ere jo aldeles tydelige og klare, og der kan ikke være Tale om nogen urigtig eller vrang Forstaaelse af dem. Det maa nu tillige erindres, at denne Lov blev sat igjennem efter Folkethingets eget Initiativ ligeoverfor meget stærk Modstand og ligeoverfor et meget stort Mindretal — ved de fleste Afstemninger var der kun en Forskjel i Stemmer paa 3 à 4 — og det maa fremdeles erindres, at den Side af Salen, fra hvilken Op- positionen udgik, senere ved de næste Valg blev Flertal. Der var altsaa fra først af stærk Op- fordring for Regjeringen til at være forsigtig i denne Sag og vogte sig for at komme med nye Krav, og denne Opforbring blev i Tidens Løb endnu stærkere. Det ses da virkelig ogsaa — det maa man erkjende — at den høieste Theaterbestyrelse fra først af har haat sin Opmærksomhed i en me- get høi Grad henvendt paa dette Punkt. Det hedder strax i en Skrivelse af 10de Juli til Arkite- kterne, at Ministeriet maatte udhæve det som ufravigelig Betingelse, at alle med Arbejds Ud- førelse forbundne Udgifter holdtes indenfor det ved Lov af 18de Juni 1870 bevilgede Belsøb. Det blev ligeledes skrevet til Theaterbestyrelsen, at man maatte udhæve, at ingen Overfridelse af den be- vilgede Sum maatte finde Sted. Arkitekterne vare ganske i Overensstemmelse hermed; thi de erklærede, at de forpligtede sig til at tilveiebringe detaljerede og muligst dokumenterede Overslag over samtlige Udgifter ved det hele Byggeforetagende paa Grund- vold af de ved Planerne i sin Tid fremsendte Overslag uden at overskride det bevilgede Belsøb, og atter hedder det i Ministeriets næste Skrivelse, at man maatte paavise, at den hele disponible Sum, der ikke maatte overskrides, nøiagtig var 492,445 Rd. 36 Sk.; det er næsten ligesom et Feltraab fra den ene til den anden: „ingen Overfridelse.“ Saa komme vi til Samlingen 1871—72; da skulde der gives de fornødne Be- villinger paa Finantsloven i Genhold til Loven,